în meciul cu Steaua. Foto : AUREL DULA

E JOCULUI SĂU PALID...

lipsă de legătură între compartimente. Doar în a doua parte a meciului au părut că se apropie de nivelul obișnuit de joc, creînd unele faze care au atras aplauzele publicului; atunci au și egalat.

În afară de această oboseală nervoasă, o altă cauză a jocului mai slab ca altădată este lipsa de experiență a multor fotbaliști din „11"-le de bază. La Jiul nu mai joacă acum Crăciun, Casandra, Martinovici, probabil că și portarul Ion Vasile, ceea ce dăunează omogenității. De ani de zile ei jucaseră împreună în divizia B, cuceriseră împreună dreptul de a participa în divizia A. Inlocuitorii acestora (Achim, Talpai, Georgevici Stoichițoiu ș.a.) sînt fotbaliști tineri, talentați (unii provin de la echipe din categorii inferioare) care nu au acumulat încă experiența necesară categoriei A. Paradoxal e însă că ei au jucat mai bine în primele etape. Probabil că acum este vorba de oboseala nervoasă amintită.

Toate acestea la un loc constituie cauzele jocului palid practicat de Jiul în meciul cu Steaua. Credem că antrenorii Ștefan Coidum și dr. Frînculescu, cu ajutorul biroului secției, vor ști să readucă echipa la valoarea pînă de curînd demonstrată.

Mircea TUDORAN

EAGUL ROȘU — STEAUA — JIUL

-n romane: Adamache ut în ultimul minut!

Suciu : Guliver Stocker printre pitici...

Desene de Neagu RĂDULESCU

TE ALE ANTI-JOCULUI

văzînd că nu reușesc să țină pasul în această „întrecere" total nesportivă, au apelat la alt mijloc complimentar: trasul de timp. Astfel, multe din atacurile craiovenilor, eșuate în picioarele apărătorilor adverși, se sfîrșeau de fapt în tribune, acolo unde ajungeau mingile expediate, cu setea unui meci nul, de către stegari.

Jucătorii craioveni au vădit semne de nervozitate și la Cluj, *dar pe terenul propriu obsesia unor puncte, care în ultima vreme se lasă greu așteptate, i-a privat de un minim de luciditate, i-a condus la acte nesportive. Antrenorul secund al* Universității, Gh. Nuțescu, *ne spunea că jucătorii săi au jucat slab și nervos la* Cluj *din cauza arbitrajului necorespunzător. Lăsînd la o parte subiectivismul aprecierii, îl putem însă întreba dacă unii jucători craioveni au uitat duminică mijloacele regulamentare și sportive ale întrecerii tot din cauza arbitrului? Ofensiva echipei gazdă a fost furibundă, dar ineficace, arsenalul tehnico-tactic fiind înlocuit cu anti-jocul.*

Cît despre brașoveni, nu vrem să nominalizăm greșeala apărării care a dus la primirea unicului gol tocmai pentru că acesta a fost consecința (întîmplarea a fost doar aparentă) unei maniere distructive de a se apăra, mai bine de o repriză, cu mingea azvîrlită la întîmplare și cît mai departe de buturi. Hărțuită aprig spre final, privindu-se singură de arma păstrării mingii la mijlocul terenului, a temporizării, ea a cedat, ce-i drept o singură dată, dar în ultimul minut, atunci cînd zarurile înfrîngerii au fost aruncate...

În loc de o exprimare valorică reală a celor două echipe, cele cîteva mii de spectatori au asistat la zăngănitul armelor ruginite ale anti-jocului.

Paul SLAVESCU

CVADRUPLA ÎNTÎLNIRE CU ECHIPELE POLONIEI

DIN LOTUL „A" ESTE NECESAR SĂ FACĂ PARTE

ȘI DOBRIN, DAN COE ȘI ION IONESCU

PROPUNEM UN MECI DE VERIFICARE CU PUBLIC ÎNTRE ECHIPA NAȚIONALĂ PROBABILĂ ȘI REPREZENTATIVA NOASTRĂ DE TINERET

O dată cu alcătuirea loturilor reprezentative au început, în mod practic, pregătirile pentru cvadrupla întîlnire amicală cu echipele naționale ale Poloniei.

O simplă lecturare a loturilor duce la concluzia că pentru acest al patrulea examen din actualul sezon al primei reprezentative — spre care în mod justificat se îndreaptă întreaga atenție — s-a recurs la criteriul „schelet de echipă de club", fiind selecționați 9 jucători de la Steaua, iar restul de la F.C. Argeș (2), Dinamo București (2), Farul (2), Rapid (1) și Petrolul (1). Comparativ cu lotul folosit în meciul cu Budapesta, actualul este mult restructurat: n-au fost păstrați decît cinci jucători și anume *Hălmăgeanu, Barbu, I. Popescu, Lucescu* și *Mocanu*, dintre care primii patru au și jucat. În rest, lotul cuprinde pe cîțiva titulari ai echipei B din jocul cu Ungaria B (*D. Nicolae, Koszka, Constantin, Voinea* și *Kallo*), din formația de tineret (*Sătmăreanu*) sau fotbaliști care n-au fost luați în considerare la confruntările anterioare (*Suciu, Vigu, Ghergheli, Năsturescu*), sau au fost accidentați (*D. Popescu*).

Pornind de la criteriul aplicat la constituirea acestui lot, trebuie să atragem atenția însă asupra unui lucru: n-am vrea ca de dragul acestui criteriu să se facă concesii la capitolul *valoare și formă*. În această privință sînt de semnalat două exemple: portarul *Suciu* și fundașul *Vigu*. Primul n-a jucat în acest sezon decît un meci și 49 de minute, față de *Coman* care a făcut pînă acum jocuri excelente. Încît pentru postul de portar titular credem că acesta din urmă trebuie preferat, bineînțeles sub rezerva validității lui. În acest caz, socotim că ar fi bine — dat fiind faptul că există o înțelegere stabilizată în jocurile de campionat — ca fundaș central dreapta să fie colegul său de echipă *Barbu*, aflat și în formă foarte bună și cu valoare tehnică îndelungat verificată. În această ipoteză, *Hălmăgeanu* ar trece fundaș stînga, post pe care a mai jucat. În ce privește pe *Vigu*, avem aceeași observație ca și la *Suciu:* are puține jocuri la activ în acest sezon și nici n-a vădit o formă sau valoare care să-l impună pentru prima reprezentativă. Considerăm că *Kiss* (experiența de la Budapesta în ceea ce privește pe acest tînăr jucător o apreciem ca reușită) și-ar fi găsit mai curînd locul în lotul A. Rezerve avem și în privința lui *Ghergheli*, a cărui formă din acest sezon a lăsat mult de dorit. Neurmărit la timpul potrivit în pregătirea sa la club, cu greu va putea fi adus la randamentul normal în scurta perioadă pînă la jocul cu Polonia.

Ne surprinde absența din lot a lui *C. Dan*, dar mai ales a lui *Dobrin* (jucătorul care a fost obiectul multor aprecieri din partea specialiștilor străini) care constituie realmente o valoare și care se află și în formă, în orice caz mai bună decît aceea a lui *Ghergheli* sau *Vigu*, de pildă. Prezența lui în lot ar fi rezolvat și o lacună în selecție: aceea a schimbului pentru unul din atacanții centrali cu tehnicitate evidentă, în cazul cînd n-ar mai putea face față ritmului de joc sau ar fi accidentat. Din acest punct de vedere, socotim că ar fi fost utilă și prezența lui *Ion Ionescu* în lot. Sînt valori fotbalistice incontestabile, care ar fi servit însăși ideea „scheletului de echipă", pentru că este vorba de fotbaliști cu joc tehnic asemănător dacă nu chiar identic cu al celor din echipa Steaua.

În ce privește celelalte loturi, chiar avînd în vedere faptul că sînt considerate ca prilej de rodare a unor jucători, trebuie să notăm totuși lipsa de stabilitate măcar ca nucleu de bază, pe lîngă faptul că ni se pare curios că în lotul de tineret, de pildă, contribuția cea mai mare o au echipe care nu sînt în formă (Petrolul 3 jucători, Dinamo București 3) sau care sînt din Divizia B (C.S.M.S. dă patru jucători...).

Sînt însă lucruri care pot fi evitate, mai ales că — așa cum am subliniat mai sus — avem în față încă o etapă de campionat.

În final, o observație privind stagiul de pregătire al echipei naționale A. În ultimul timp s-a renunțat în mod greșit la organizarea jocurilor de pregătire cu public în compania unor parteneri de peste hotare sau indigeni de valoare, cu care să se poată asigura o verificare mai concludentă a potențialului unei selecționate. Deoarece acum nu este timp pentru aducerea unei echipe străine, propunem ca săptămîna viitoare reprezentativa probabilă a României pentru meciul cu Polonia să susțină un joc public de verificare cu selecționata de tineret. O astfel de verificare a lipsit pentru trecutul meci cu echipa Budapestei. Este aproape cert că dacă ar fi avut loc, ar fi contribuit la îmbunătățirea selecționatei Bucureștiului.

P. S. Aflăm la închiderea ediției că portarul Coman n-a jucat în meciul cu Dinamo București din cauză că a avut din nou abateri de la normele vieții sportive. Credem că este necesar ca F. R. Fotbal să cerceteze temeinic cazul acestui jucător, să încerce să-l readucă pe calea cea bună, iar dacă el va recidiva, să-l scoată din activitatea sportivă.

În vederea meciurilor cu reprezentativele Poloniei de la 29 octombrie (echipele A la Cracovia, B la Craiova, tineret la București și juniori la Tarnobrzeg) au fost alcătuite următoarele loturi:

LOTUL A
(Antrenori: C. Teașcă și Șt. Onisie)

SUCIU (Steaua), COMAN (F.C. Argeș) — portari; SĂTMĂREANU, HĂLMĂGEANU, DUMITRU NICOLAE (Steaua), MOCANU (Petrolul), BARBU (F. C. Argeș), VIGU (Steaua) — fundași; GHERGHELI (Dinamo București), KOSZKA (Farul), D. POPESCU (Steaua); LUCESCU (Dinamo București), CONSTANTIN, SOO, VOINEA (Steaua), NĂSTURESCU (Rapid), KALLO (Farul) — atacanți.

LOTUL B
(Antrenor: Șt. Coidum)

MINDRU (Progresul), M. IONESCU (Petrolul) — portari; IVĂNCESCU (Steroșu), NUNWEILLER IV (Dinamo Bacău), DAN (Rapid), DELIU („U" Craiova), I. POPESCU (F.C. Argeș), MOTROC (Rapid) — fundași; PESCARU (St. roșu), LIBARDI (Jiul), IVAN („U" Craiova) — mijlocași: PÎRCALAB (Dinamo București), DUMITRIU II, ION Ionescu (Rapid), SFIRLOGEA („U" Craiova), SADEA (Petrolul), NIȚĂ („U" Craiova), PERONESCU (Jiul) — atacanți.

LOTUL DE TINERET
(Antrenori: D. Schileru și N. Nutescu)

M. CONSTANTINESCU (C.S.M.S.), RĂDUCANU (Rapid) — portari; RISS (Dinamo Bacău), BOC, DINU (Dinamo București), VELEA (Siderurgistul), N. IONESCU (Petrolul), DELEANU (C.S.M.S.) — fundași; DESELNICU („U" Craiova), LUPULESCU (C.S.M.S.), ANTONESCU (Farul), mijlocași: OPRIȘAN, GROZEA (Petrolul), DUMITRACHE (Dinamo București), CUPERMAN (C.S.M.S.), DOBRIN (F. C. Argeș), ȚĂRĂLUNGA (Progresul), JERCAN (F. C. Argeș) — înaintași.

LOTUL DE JUNIORI
(Antrenori: Gh. Ola și N. Tătaru)

VIDAC, BĂRBULESCU — portari; CIUGARIN, ISPIR, VICIU, JANTOVAN — fundași; RIZEA, DUMITRU, CIUTAC — mijlocași: NICOLAE, IORDĂNESCU, ETEM, ȘTEFĂNESCU, MUSTAȚĂ — atacanți.

Coman reține unul din numeroasele șuturi expediate de atacanții echipei U.T.A.

FORMĂ, VALOARE SAU OMOGENITATE?

Care este cel mai recomandabil, cel mai bun dintre criteriile de selecție: forma, valoarea sau „scheletul de echipă de club?". Cînd se recurge la unul, cînd la altul? Iată întrebări la care nu se poate răspunde categoric, valabil pentru toată lumea. Și este normal să fie așa. Fotbalul din fiecare țară își are particularitățile sale, un anumit grad de dezvoltare, condiții și împrejurări proprii care fac valabil unul sau altul dintre criterii. Acest lucru a rezultat și dintr-o anchetă întreprinsă nu de mult, pe această temă, de ziarul „Sportul popular". Diversitatea răspunsurilor nenumăraților specialiști consultați a constituit o confirmare: preferințele au mers spre un criteriu, fără ca celelalte să-și piardă valabilitatea.

Cert este că în primul rînd trebuie să conteze — așa cum au subliniat, de altfel, foarte mulți oameni competenți în materie — forma jucătorilor. Aceasta constituie un principal criteriu de alcătuire a unei echipe naționale. Lipsa de formă, deci de randament maxim, nu poate fi compensată de valoarea jucătorului. Firește, însă, că se poate realiza (și este foarte bine dacă se ajunge la o astfel de soluție) și o îmbinare armonioasă între criteriile formă și valoare, și chiar între acestea și cel de al treilea criteriu, care urmărește asigurarea unei omogenități prin selecționarea unor „cupluri" sau a unui „schelet de echipă de club". Dar nu se poate face din aceasta o regulă generală. Totul depinde de împrejurări și, mai ales, de „ochiul", flerul și realismul antrenorului. Altfel se poate ajunge la situații din cele mai contradictorii. Și cînd spunem aceasta ne gîndim la eficiența aplicării criteriului omogenității. Desigur că și acesta își are valabilitatea și rațiunea sa. Dar dacă analizăm compoziția unor echipe naționale care au evoluat în ultimul timp pe continentul nostru veți vedea că cu greu se poate ajunge la o concluzie, ca să nu mai vorbim de o regulă.

Iată cîteva exemple foarte semnificative.

Echipa Franței a învins la Varșovia (și încă la un scor net: 4—1) prezentînd o echipă formată din jucători de la 7 cluburi, față de 5 din cite și-a selecționat jucătorii antrenorul polonez Matyas. În schimb, la Berlin, Franța — cu jucători din 9 cluburi de data aceasta — a fost învinsă (după ce a rămas în 10 oameni) cu 5—1 de reprezentativa R. F. a Germaniei (cu jucători din 7 cluburi). De reținut: apărarea imediată (portarul și cei 4 fundași) din ambele echipe au fost alcătuite din cite 5 cluburi!... După 10 zile, la Hamburg, R. F. a Germaniei (acum cu jucători din 6 cluburi, dar apărarea imediată tot din 5 cluburi...) a învins greu Iugoslavia, cu 3—1, și numai în ultimele 20 de minute, deși Rajko Mitici alinia fotbaliști din 9 cluburi (în apărare un „cuplu": Brncici — Ramljak de la Dinamo Zagreb). La Moscova: U.R.S.S. (7 cluburi) — Elveția (6 cluburi, F. C. Basel și Grasshoppers au dat 7 elemente) = meci nul (2—2). Reprezentativa Poloniei a întrecut în mod surprinzător, la Bruxelles, cu 4—2, echipa Belgiei, care a fost alcătuită pe „scheletul" clubului Anderlecht (7 jucători) și completată cu fotbaliști din alte 4 cluburi... În fine, la Madrid, naționala Spaniei — despre care se poate spune că a avut mai multă omogenitate — a fost învinsă net (3—0) de o selecționată internațională, formată în ajun — vorbe aceea — din jucători adunați de pe continent și care (cei mai mulți) atunci jucau pentru prima dată împreună. Și totuși, Eusebio și Mazzola — de pildă — au oferit un veritabil recital fotbalistic.

La noi, acum. În 1949 echipa reprezentativă alcătuită pe scheletul U.T.A.-ei a pierdut cu 9—0 la Budapesta, în schimb în 1956 — cu 10 jucători de la C.C.A. — a învins Iugoslavia la Belgrad, cu 1—0. Selecționata orașului București (11 jucători din 7 cluburi, 15 din 8...) a cedat la scor Budapestei (formată din 5 cluburi), manifestînd lipsă de coeziune. Dar echipele naționale B și tineret, compuse din jucători de la 8 și, respectiv, 9 cluburi, nu numai că au cîștigat, dar au și făcut un joc legat, făcînd uitat „mozaicul" pe care-l reprezentau.

Acestea sînt exemplele. Se poate ajunge la o regulă generală? Nu credem că s-ar încumeta cineva. Rezultă însă o concluzie din aceste fapte atît de diferite? Poate una singură, într-un fel exprimată de cunoscutul antrenor Helenio Herrera într-o apreciere asupra selecționatei internaționale după meciul cu Spania: „Deși a fost o echipă improvizată, jucătorii s-au regăsit imediat, ceea ce confirmă că limbajul clasei este unul singur"

Jucători buni și, în special, cei de clasă se înțeleg imediat, realizează acea coeziune tehnică prin care compensează lipsa unui antrenament comun măcar. Valoarea fotbaliștilor — bineînțeles, pe fondul unei forme sportive bune — impune în orice împrejurare punctul de vedere superior al acestor două criterii de selecție, pentru că oferă — în comparație cu celălalt criteriu — mai puține riscuri. **Mai cu seamă în fotbalul nostru.**

Petre GAȚU